

خاطرات اکبر رضا

به لهجه کره‌مونی

نویسنده: محمد رضا دامغانی

سرشناسه	:	دامغانی، محمدرضا، ۱۳۳۹ -
عنوان و نام پدیدآور	:	خاطرات اکرم‌رضا به لجه کرمونی/نویسنده محمدرضا دامغانی.
مشخصات نشر	:	تهران: آرنا، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری	:	۱۱۰ ص.
شابک	:	978-600-356-052-0
وضعیت فهرست نویسی	:	فیها
موضوع	:	داستان‌های کوتاه فارسی -- ایران -- کرمان (استان)
	:	-- قرن ۱۳
موضوع	:	-- Iran -- Kerman Short stories, Persian (Province) -- 20th century
بندی کنگره	:	۱۳۹۵ ۳۲۲/۳۳۹ PIR
رده دیویی	:	۸۴۳/۶۳۰۸
شماره کتابشناسی ملی	:	۴۶۱۱۳۷۳

ناشر آرنا

عنوان	:	خاطرات اکرم‌رضا به لجه کرمونی
نویسنده	:	محمدرضا دامغانی
ناشر	:	آرنا
چاپ	:	اول ۱۳۹۶
شمارگان	:	۱۰۰۰ نسخه
قیمت:	:	۹۵۰ تومان
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۳۵۶-۵۹۲-۰

www.arnapub.com

Paper from well managed forests
and controlled sources

کتاب سبز

نشان استاندارد محیط زیستی بین الملل

نشان استاندارد کاغذ بالکی سوئد

فهرست مطالب

۶	مقدمه.....
۱۱	۱. ادر دیده.....
۱۷	۲. آگه رینی ور زمینی.....
۲۳	۳. ای دقرونه.....
۲۹	۴. بی انتایی.....
۳۵	۵. بلیت یا شغینی.....
۴۱	۶. تسمش کجه.....
۴۵	۷. خوشالی.....
۴۹	۸. صیغه نو.....
۵۷	۹. طلبون.....
۶۳	۱۰. قلنگر.....
۶۹	۱۱. کار ور جوونا.....
۷۵	۱۲. موجزه.....
۷۹	۱۳. نور چشمی.....
۸۵	۱۴. وخ گذش.....
۹۳	۱۵. بی حبو.....
۹۷	۱۶. ضرب شصت خودمونی.....
۱۰۱	۱۷. بی اکر رضای؟.....
۱۰۷	منابع اشعار دوبیتی محلی کرمانی.....

مقدمه

هر زبانی لهجه‌های مختلفی دارد و در نقاط جغرافیایی گوناگون توسط افراد طبقات مختلف اجتماعی، گروه‌های سنی مختلف و سوابق تحصیلاتی متفاوت تلفظ می‌شوند.

گروهی از مردم را که به زبان مشترک سخن می‌گویند و جملگی در یک یا چند منطقه جغرافیایی زندگی می‌کنند جامعه زبانی و زبانی را که در یک منطقه محدود جغرافیایی یک کشور رایج است گویش می‌نامند. گویش را با زبان محلی می‌توان مترادف دانست.

فرق گویش با زبان این است که گویش از سه سویان کمتری برخوردار است، در منطقه‌ای محدود بکار می‌رود و ممکن است صورت خطی و آثار مکتوب هم نداشته باشد.

معمولاً به گونه‌های مختلف جغرافیایی یک زبان اعم از رسمی مثل فارسی یا انگلیسی یا زبان محلی مثل گیلکی، ترکی و لری لهجه می‌گویند.

کرمان لهجه خاص ندارد اما فارسی آن بسیار قدیمی است و همان است که در سیستان در آتشگاه کرکویه، سرود گرشاسب را بدان زبان می‌خواندند.

لهجه کرمان لهجه ای است بسیار قدیمی چنانکه وقتی آدم فارسی کرمان را مثلا در قریه خونو پاریز می شنود چنان می نماید که گویی دارد با فارسی مردم عصر سلمان فارسی صحبت می کند.

مساله دوم غنای لهجه کرمان و زبان فارسی آن است، زبان فارسی که در تهران و مراکز رسمی مملکت رایج است متأسفانه برای بسیاری از اصطلاحات و بنیادهای طبیعی و گیاهان و حیوانات کلمه خاص ندارد در حالی که در لهجه های ولایات از آن جمله لهجه کرمان بسیاری اصطلاحات هست که اگر ضبط شود هم به غنای زبان فارسی می افزاید و هم احتیاج نیست که معادل آن اصطلاحات از زبان بی خارجی اخذ شود.

با امکانات فنی جدید به تدریج این لغات و اصطلاحات فراموش می شود و بالاتر از آن خود لهجه ها و نحوه ای را که از میان می رود.

تنها راه چاره تهیه نوار و فیلم و چاپ کتاب از نحوه بیان مردم است و در این مورد باید دستگاههایی در اسرع وقت موظف شوند که خود را به روستاهای دوردست برسانند و با پیرزنان و پیرمردان پرس و جو کنند و هرچه می گویند به طور طبیعی ثبت و ضبط کنند.

امید که اراده این مطالب به عنوان خاطرات با بیان محلی مردمی همراه با مضمون گامی موثر و ارزنده در این راه باشد.